

[Aksel Larsen.]

gravning af hele afgiftssystemet i hvert fald skulle få nedsat visse afgifter, måske få forhøjet andre, men få totalt afskaffet dem, som virkelig måtte siges at hvile på almindelige forbrugsvarer, og som måtte afskaffes, når de pågældende forbrugsvarer var blevet belagt med moms.

Hr. Erik Hansen (Vejle amt) har ret i, at dette lovforslag er del af et forslag, som er fremsat tidligere, og altså er pillet ud af det. Ja, det er pillet ud af det, for det første fordi vi ingen vegne kom med det andet, mere omfattende forslag, for det andet fordi det forekommer os, at her er et område, man i særlig grad burde være opmærksom på.

Må jeg i øvrigt sige, at det er rigtigt nok, at det pågældende udvalg, som blev nedsat til at behandle vort forslag fra i efteråret, ikke har holdt møde i ret lang tid. Nu ved hr. Erik Hansen (Vejle amt) jo bedre end de fleste andre, hvordan det gik med det udvalg. Han ved, at på grund af min sygeorlov var det lidt vanskeligt ved næstformandens mellemkomst at få indkaldt udvalget til møde, så der kunne vælges en anden formand i stedet for mig, og da det lykkedes, viste det sig, at finansministeren absolut ikke var forhandlingsvillig; han var ikke villig til så meget som at forsyne udvalget med en oversigt over, hvilke forbrugsafgifter vi har, og hvad de indbringer statskassen. En sådan oversigt har vi senere fået til et andet afgiftsudvalg, nemlig det såkaldte chokoladeafgiftsudvalg, og det er vi naturligvis glade for. Men det udvalg, som blev nedsat til at behandle vort forslag om en kulegravning af hele afgiftssystemet, det fik nej, da dets formand anmodede om at få en sådan oversigt for dog at have et grundlag for arbejdet. Nå ja, når vi skønner, at regeringen har en sådan indstilling til et udvalg, så ved vi jo godt, at så er der ingenting at gøre, for regeringen har støtte i udvalgsflertallet; det er simpelt hen grunden.

Men formålet med det forslag, vi fremsatte dengang, var altså at forsøge at få regeringen og regeringspartierne til at gå med på, at dette kulegravningsarbejde skulle foretages i samarbejde mellem administration, regering og folketing. Det har man ikke villet. Det har været umuligt at

få et sådant samarbejde i gang, og det har, som jeg har haft lejlighed til at sige tidligere, være umuligt at få virkelig reelle forhandlinger i gang i de udvalg eller i det udvalg, der hidtil har arbejdet med afgiftsspørgsmål, f. eks. om meromsen eller om andre problemer. Vi er næsten blevet stillet over for et diktat fra regeringspartierne majoritet, og det er der selvfølgelig ikke noget at gøre ved. Men når man fra regeringens og regeringspartierne side optræder på denne måde, så må man da ikke bebrejde os, at vi forsøger på forskellige måder at bore i det for at se, om vi ikke alligevel kunne opdage et svagt punkt i regeringspartierne afgiftsfæstning og få brudt hul.

Derfor har vi fremsat dette lovforslag. Nu kan jeg jo godt se, at dets udsigter er meget små. Det er fremsat den 11. marts, det kommer til behandling den 24. april, altså 6½ uge senere, så det er jo ganske klart — det kan vi godt se — at selv om forslaget, der er fremsat inden midten af marts, principielt bør færdigbehandles i samme folketingsår, så er det meningen, at det må dette her ikke blive. Men det er i hvert fald fremsat, og det kan vel også forhandles. Jeg går ud fra, at det går i udvalg, og jeg går ud fra, at det går i det, vi kalder afgiftsudvalget, altså udvalget angående afgift på chokolade og sukkervarer, og når jeg tænker på de ret forsonlige udtalelser, der er fremsat her af såvel ministeren som visse af ordførerne, så kan det jo godt være, at vi alligevel kan komme til at snakke om tingene. Muligvis når vi ikke til noget resultat i dette folketingsår, men kunne vi så nå det i næste folketingsår, er der jo allerede vundet noget.

Jeg forstår, at man i regeringspartierne eller de af dem, der er nogenlunde villige, i hvert fald erkender, at afgiften på papir og pap er urimelig. Ja, det er den. Vi har været ude for et hårdt pres såvel i 1967 som i 1968 fra dem, der absolut ville have bøger og tidsskrifter fritaget for moms. Det er jo noget, som er teknisk næsten umuligt, hvis der overhovedet skal være mening i moms, og hvis den skal kunne kontrolleres og administreres, men man kan jo i nogen grad afbøde virkningen — og man vil vel erkende, at moms på bøger og tidsskrifter er en moms på kul-